

כב' השופטת

עפרה גיא

**אלא שעדות הנתבע עצמו באותו הדיון סתרה את טיעוני בא כוחו,
סיבכה את הנתבע עוד יותר הוסיפה על התהיות הרבות שעלו עד כה
מהגרסאות הרבות שמסר ביחס ליכולותיו הכלכליות**

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת פלונית
באמצעות ב"כ עו"ד יצחק אוסדיטשר

נגד

נתבע פלוני
באמצעות ב"כ עו"ד ברק בן אבי

בעניין הקטינים:

1. הקטין, יליד 2019 – בן שש ושבעה חודשים במועד מתן פסק-הדין;
 2. הקטין יליד 2020 – בן חמש וארבעה חודשים במועד מתן פסק הדין;
- הקטינים יקראו יחדיו להלן: 'הקטינים'.

פסק דין

במסגרת פסק דין זה אדרש לתביעת אם לחיוב אביהם של הקטינים במזונותיהם.

רקע ועובדות שאינן שנויות במחלוקת

1. הצדדים שבפניי, שניהם יהודים ואזרחי המדינה, הינם בני זוג לשעבר אשר נישאו זליז כדמו"י בשנת 2018 ומנישואין אלה נולדו להם שני ילדים, הם הקטינים אשר פרטיהם לעיל.
2. הצדדים התגרשו זה מזה בשנת 2023.
3. לחיוב הנתבע בתשלום מזונותיהם הזמניים של הקטינים נדרשתי במסגרת החלטה מיום 10.07.23, במסגרתה קבעתי כי הנתבע ישלם את הסך של 5,000 ₪ בחודש וכן יישא במחצית הוצאות חינוך ובמחצית הוצאות רפואיות חריגות של הקטינים החל ממועד הגשת התביעה.
- להלן: 'ההחלטה למזונות זמניים'.
4. בדיון אשר התקיים בתובענה ביום 02.01.24, בהתחשב בשינוי שחל בהכנסות האם ובחלוקת זמני השהות, מצאתי לקבוע כי התובעת תישא במזונות הקטינים בשיעור של

1 מתוך 16

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

1 10% והנתבע ישא ביתרה וכי דמי המזונות יעמדו לעת ההיא על סך של 4,500 ₪ וזאת
2 החל ממועד הדיון כאמור, כאשר עד למועד הנ"ל תעמוד בתוקפה ההחלטה למזונות
3 זמניים.

4

5

יכולתם הכלכלית של הצדדים

6

5. יכולתו הכלכלית של הנתבע

7 א. לטענת התובעת הנתבע הוא אדם ברוך כשרונות החולש על ניהול מספר עסקים (בין
8 היתר, עסק להשכרת ציוד לימי הולדת ולמסיבות משפחתיות; ניהול והפקת אירועים
9 במגזר החרדי; עסק של אוכל מוכן לשבת; עוסק מורשה בשם...; שותף בחנות
10 טלפונים; שותף בדירה בעיר נ' וכן בעסק פ' וכי היה המפרנס העיקרי של הבית.
11

12

12 מוסיפה התובעת וטוענת כי הנתבע הוא ששלט בכל העניינים הכספיים בבית וכי
13 הסתיר ממנה את מקורות הכנסותיו וגובהן, אשר חלק לא מבוטל מהן התקבל בידיו
14 בתשלום במזומן. לטענת התובעת, דפי חשבון הבנק והרכב החדש והמפואר בו נוהג
15 התובע וכן העסקתו במספר רב של תפקידים בכירים, מעידים על הכנסות הנתבע
16 בגובה של עשרות אלפי שקלים מידי חודש ולא כפי המוצהר על ידו בתלושי השכר.
17

18

18 עוד טוענת התובעת כי הנתבע הבריח כספים מחשבון הבנק המשותף, בין היתר,
19 לחשבון בנק המצוי בבעלותו הפרטית וכן לטובת רכישת מתנות למאהבת שלו.
20

21

21 ביחס ליכולתם הכלכלית של הצדדים, טוענת התובעת כי הצדדים נהנו מרמת חיים
22 גבוהה; רכשו בית במגדל דירות; צי של מספר רכבים, ביניהם טסלה חדשה; רכשו
23 מוצרי בית יוקרתיים; החזיקו בעוזרת בית; רכשו ביגוד ומתנות יקרות ערך והרבו
24 לצאת לבילויים מפנקים בארץ ובעולם. לשיטתה, יעידו על כך הוצאות התא
25 המשפחתי בחודש, ע"ס של 38,000 ₪, כפי שפורטו ע"י הנתבע עצמו **בנספח ב'**
26 **לתביעה**. את הכנסות הנתבע מכלל המקורות העריכה התובעת ע"ס של 50,000 ₪
27 בחודש.
28

29

29 ב. מנגד, טוען הנתבע כי טיעוני התובעת ביחס להשתכרותו מגוחכים במקרה הטוב
30 ושיקריים במקרה הרע; כי הוא מעולם לא למד שום מקצוע, לא מחזיק בכל תואר
31 וכי בשנה האחרונה החל ללמוד קורס חשבונאות. מוסיף הנתבע וטוען כי עבד ועובד
32 לטובת רווחת ילדיו, אם כי מעולם לא הרוויח את הסכומים אותם מציינת התובעת
33 וכי למעשה בשל חוסר יכולתו לפרנס נפרדו דרכי הצדדים. עוד טוען הנתבע כי הוא
34 נושא בחובות בסך של מאות אלפי שקלים, שנוצרו גם על ידי התובעת, בעוד התובעת
35 עומדת על סירובה להשתתף בתשלום חובות כאמור; כי הוא מצוי בשעתו הקשה

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 ביותר שעה שאין ביכולתו לעמוד בחובות המשותפים וכי בשל מצבו הכלכלי הקשה
2 הוא נוטל הלוואות מבני משפחתו לצורך קיום שוטף.
3
4 עוד טוען הנתבע כי רמת החיים הגבוהה שניהלו הצדדים מקורה בהלוואות רבות
5 אותן נטלו השניים, אותן אין להם שום דרך להחזיר.
6
7 מוסיף וטוען הנתבע כי מצבה הכלכלי של התובעת טוב יותר ממצבו הכלכלי, וכי
8 התובעת אף הותירה ברשותה גייפ חדיש בו היא עושה שימוש.
9
10 ג. ביחס להכנסותיו, טוען הנתבע כי עבד כשכיר בעבודות מזדמנות שלא הניבו לו דבר
11 מלבד הפסדים וכי לאחר שנקלע לחובות פתח לראשונה בחייו עסק לביגוד וכי
12 הכנסתו עומדת ע"ס של 3,000 ₪ נטו לחודש לערך.
13
14 מוסיף הנתבע וטוען כי מצבו הכלכלי בכי רע עד כדי הגבלה בחשבון הבנק, כאשר
15 מלבד עיקולים שהוטלו על חשבונו הרי שנמנע ממנו מלהחזיק בכרטיס אשראי.
16
17 לכתב ההגנה צרף הנתבע, **כנספח ה**, דו"ח רווח והפסד לתקופה מיום 01.01.23 ועד
18 30.06.23, המפרט הפסד לפני תיאומים בעסק ... בגובה של 54,875 ₪.
19
20 בעניין זה יובהר כבר כעת כי אין די באישור ההכנסות שצורף. על מנת שניתן יהיה
21 לאמוד את הכנסותיו החודשיות של הנתבע מהעסק הני"ל, היה על הנתבע לצרף דו"ח
22 לשנת המס הרלוונטית וכן שומת מס לאותה השנה.
23
24 ד. בישיבת קדם משפט שהתקיימה בתובענה ביום 02.01.24 ציין ב"כ הנתבע כי הנתבע
25 שיעבד את חייו בהלוואות; כי אין כל הוכחה שהנתבע מרוויח את הסכומים הנטענים
26 בתביעה וכי הסתבך במיליונים לאחר שניסה להרשים את התובעת – עמ' 2 שורות
27 13; 19-21.
28
29 עוד ציין ב"כ הנתבע בדיון כאמור, כי אין לנתבע דרך לשלם את המזונות בהם חוייב
30 וכי הוא מסדיר תשלומם באמצעות צדדים שלישיים – עמ' 2 שורה 24.
31
32 ה. אלא שטענות הנתבע ביחס למצבו הכלכלי וגובה הכנסתו החודשית אינן
33 עולות בקנה אחד עם התנועות המופיעות בדפי חשבון הבנק המשותף של הצדדים,
34 המעידות על הכנסות נוספות שמקורן מהפקדות כספים במזומן וממקורות נוספים,
35 בסכומים לא מבוטלים (ראו, למשל, הכנסות ממקורות שונים שאינם משכורת
36 בסכום כולל של כ-39,168 ₪ במהלך חודש ינואר 2023; בסך של 25,750 ₪ במהלך

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 חודש ינואר 2022; בסך של 37,835 ₪ במהלך חודש פברואר 2022 והפקדות של
 2 כספים במזומן בלבד במהלך חודש יולי 2021 בגובה של 33,150 ₪) ואף אינן
 3 מתיישבות עם טענות הנתבע עצמו ביחס להוצאות בהן הוא נושא מידי חודש, בין
 4 היתר, החזרי הלוואת המשכנתה (סך של כ-8,500 ₪ כעולה מדפי חשבון בנק שצרף
 5 הנתבע לתצהיר עדות ראשית), תשלום שכר דירה בגובה של 5,000 ₪, החזר הלוואות
 6 ועוד.
- 7 כך גם, לא סביר בעיני טענת הנתבע ביחס למצבו הכלכלי אל מול העובדה כי מתנייד
 8 באמצעות רכב מסוג טסלה – עמ' 2 שורה 11.
- 9
- 10 אם לא די באמור, הרי שבעדות שמסר הנתבע בפני, בדיון אשר התקיים ביום
 11 02.01.24, העיד הנתבע כי הוא עובד בהתקנת אוהלים לפי הצורך וכי הוא מרוויח את
 12 הסך של 9,000 ₪ בחודש. עוד הוסיף כי הוא גם 'עושה קצת משלוחים עם חברות
 13 שמכירות אותי', אם כי לא באופן רציף – עמ' 4 שורות 2-6.
- 14
- 15 ביחס לסחורה שהביא מטורקיה, העיד הנתבע כי מדובר במקרה חד פעמי של הזמנת
 16 בגדי נשים מטורקיה וכי לא הלך לו בתחום. הנתבע אישר כי נוהג על טסלה ששוויה
 17 150,000 ₪ וכי מתגורר בדירה שכורה תמורת דמי שכירות חודשיים בגובה של 5,000
 18 ₪ בחודש – עמ' 4 שורות 8-11.
- 19
- 20 כך גם גרסת הנתבע, כפי שנמסרה במסגרת עדות שמסר בדיון אשר התקיים ביום
 21 27.03.23 בבקשה שהגישה התובעת כנגדו לעיכוב יציאה מהארץ (י"ס 23-02-2596),
 22 במסגרתה טען כי התובעת 'מקבלת ממני בחודש אלפי שקלים בקירוב ל-20,000 ₪,
 23 היא מקבלת כסף כשהיא מבקשת . . .'. עמ' 2 שורות 25-26, סותרת את הגרסאות
 24 שהעניק בתובענה שפני ומוסיפה על חוסר האמינות הזועק השמיימה מהגרסאות
 25 שהעניק הנתבע ביחס למקור הכנסותיו וגובהן.
- 26
- 27 נ. בדיון אשר התקיים בתובענה ביום 08.05.24, טען ב"כ הנתבע כי רכב הטסלה עוקל
 28 ע"י הבנק, לאור חובות הצדדים – עמ' 8 שורה 11.
- 29
- 30 ז. בתצהיר עדות ראשית שהגיש התובע, טען כי החל בהליך של פשיטת רגל וכי נכון
 31 למועד הגשת התצהיר עומדת הכנסתו החודשית ע"ס של כ-8,500 ₪ נטו בחודש.
 32 עוד טוען הנתבע כי נישא בשנית ומגדל שני ילדים נוספים (לא ברור של מי הילדים)
 33 וכי חובותיו נאמדים ע"ס כולל של כשני מיליון ₪.
- 34
- 35 לתצהיר עדות ראשית צרף הנתבע, בין היתר, מכתב התראה בטרם הגשת תביעה בגין
 36 חוב לחברת ישראלכרט בע"מ בסכום כולל של כ-49,897 ₪ נכון ליום 08.06.23; לחברת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 ישראכרט מימון בע"מ בסך כולל של 98,669 ₪ נכון ליום 08.06.23; מכתב התראה
 2 לפני תביעה בגין חוב לחברת ... בע"מ בסך של 4,108 ₪ נכון ליום 08.06.23 וכן דף
 3 חשבון בנק בו מופיעה יתרת חובה בעו"ש נכון ליום 19.06.23 בגובה של 25,737 ₪.
 4 הנתבע לא צירף כל ראיה המוכיחה טענותיו לחובות בהיקף כולל של 4,000,000 ₪
 5 (ראו, בין היתר, סעיף 20 לסיכומי הנתבע).
 6
 7 ח. בישיבת ההוכחות אשר התקיימה בתובענה טען ב"כ הנתבע כי הנתבע עובד בעבודות
 8 דחק, נעדר כרטיס אשראי וחשבון בנק; כי יש חודשים בהם הנתבע מרוויח 3,000 ₪
 9 וחודשים בהם הוא מרוויח 6,000 ₪ וכי הוא מצוי בהליך של פשיטת רגל – עמ' 14
 10 שורות 19-22.
 11 אלא שעדות הנתבע עצמו באותו הדיון סתרה את טיעוני בא כוחו, סיבכה את גרסת
 12 הנתבע עוד יותר, הוסיפה על התהיות הרבות שעלו עד כה מהגרסאות שמסר ביחס
 13 ליכולותיו הכלכליות וחיזקה את גרסת התובעת.
 14
 15 תחילה, טען הנתבע בעדותו כי עבור עבודתו כמנהל ישיבה לא מנפיקים לותלושי שכר
 16 ולא מעבירים לו כספים במזומן וכי את משכורתו הוא מקבל באמצעות מימון
 17 הישיבה את הוצאותיו השונות, בין היתר: שכר דירה בגובה 5,000 ₪ בחודש,
 18 באמצעות שימוש בכרטיס אשראי של העמותה לצורך ביצוע קניות בסך של כ-2,000
 19 ₪ בחודש; תשלום הוצאות מים וארנונה בסך של 1,000 ₪ בחודש ומימון הוצאות
 20 אחזקת רכב – עמ' 19 שורות 10-17 ושורות 30-31 ובעמ' 20 שורות 3-4; שורות 6-11
 21 ושורות 27-32.
 22 כך גם העיד הנתבע כי חוזה השכירות בדירה בה הוא מתגורר איננו מופיע על שמו –
 23 עמ' 21 שורה 7 ואישר כי צרף לתצהירו הסכם שכירות בגין דירה בה אין הוא מתגורר
 24 יותר – עמ' 21 שורות 7-17.
 25
 26 כשנשאל הנתבע כיצד טענותיו בתובענה עולות בקנה אחד עם התצהיר שמסר
 27 במסגרת הבקשה לעיכוב יציאה מהארץ, אשר הוגשה כנגדו במסגרת הליך י"ס
 28 כאמור, שם הצהיר כי מעביר לתובעת סכומים של כ-20,000 ₪ מידי חודש, השיב
 29 הנתבע כי 'זה היה לפני...'. בתקופה בה הכנסתו עמדה על סך של 12,000-13,000 ₪
 30 בחודש – עמ' 20 שורות 12-17.
 31
 32 ט. כך גם גרסת הנתבע כי העביר מעשרות בגובה של 5,000 ₪, המהוות 1/5 מהכנסותיו,
 33 אינן מתיישבות עם טענותיו ביחס ליכולותיו הכלכליות – עמ' 21 שורות 27-33 ובעמ'
 34 22 שורות 1-2.
 35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 תשובת הנתבע בחקירתו על השאלה האם הוא עובד בשחור: 'לא בדיוק' – עמ' 19
 2 שורה 13, מבהירה במדוייק את תחושות בית המשפט ביחס לגרסאות שהעניק הנתבע
 3 ביחס להכנסותיו ומחזקת את המסקנה כי רב הנסתר על הגלוי בכל הנוגע להכנסות
 4 הנתבע וכי אין הוא דובר אמת בכל הנוגע ליכולותיו הכלכליות האמיתיות.
 5
- 6 י. אשר על כן, מצאתי לקבל את גרסת התובעת ביחס להכנסות הנתבע ולהעמיד ע"ס
 7 של 50,000 ₪ בחודש.
 8
- 9 יכולתה הכלכלית של התובעת .6
 10 א. התובעת טוענת כי היא אינה עובדת, חולה במחלת טרשת נפוצה אשר לטענתה
 11 מגבילה את יכולתה להתפרנס. קודם לתחילתו של ההליך המשפטי עבדה התובעת
 12 אצל 'נרקיסיה בע"מ' והשתכרה את הסך של כ-1,500 ₪ בממוצע בחודש, בהתאם
 13 לתלושי כשר לחודשים 08/2022-02/2023, אשר צורפו לכתב התביעה.
 14
- 15 בנוסף, טענה התובעת כי הנתבע שכנע אותה לא לעבוד ולא ללמוד מקצוע, שכן אין
 16 בכך צורך וכי די בהכנסה אותה הוא מכניס לתא המשפחתי והעומדת ע"ס של 50,000
 17 ₪ בחודש. כך לטענת התובעת.
 18 עוד מוסיפה התובעת וטוענת כי היא נאלצת ליטול הלוואה על מנת לכלכל את צרכי
 19 הבית והקטינים.
 20
- 21 ב. מנגד, טוען הנתבע כי התובעת עסוקה בבדיות בכל הנוגע למצבה הרפואי וכי טרשת
 22 נפוצה אינה מגבילה בעבודה, עד להתפרצותה והיא אף לא מקנה זכאות לקבלת
 23 קצבה מהמוסד לביטוח לאומי עד להתפרצותה. עוד מוסיף הנתבע וטוען כי התובעת
 24 לא צרפה כל אישור רפואי או אחר התומך בטענתה וכי לפי הפירסומים שהיא מעלה
 25 ברשת החברתית 'טיקטוק', ממקום עבודתה, עולה כי היא עדיין עובדת וכי הכנסתה
 26 החודשית הממוצעת עומדת למצער ע"ס של 7,000 ₪ בחודש.
 27
- 28 ג. בדיון אשר התקיים בתובענה ביום 02.01.24, העידה התובעת כי חודשיים עובר לדיון
 29 החלה לעבודה כרכזת כוח אדם וכי היא מרוויחה את הסך של 4,500 ₪ בחודש – עמ'
 30 5 שורות 5-6 ובדיון מיום 08.05.24 טען ב"כ התובעת כי שכרה של התובעת עומד נכון
 31 לעת ההיא ע"ס של 5,500-6,000 ₪ בחודש – עמ' 8 שורות 16-17.
 32
- 33 ד. בתצהיר עדות ראשית טענה התובעת כי בסמוך למועד הגשת התצהיר התפטרה
 34 מעבודתה עקב התפרצות מחלתה, שנגרמה עקב עבודתה.
 35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 לתצהיר עדות ראשית צרפה התובעת, **כנספחים 6-7**, תלושי שכר מעבודתה אצל
 2 חברת ... בע"מ' לחודשים 09-12/2024; מעבודתה אצל חברת ... לחודשים 05-
 3 09/2024 ומעבודתה אצל חברת ... בע"מ' לחודש 03/2024, מהם עולה כי שכר חודשי
 4 ממוצע בחברת ... בסך 4,731 ₪ בחודש; סך ממוצע של 1,718 ₪ לחודש בחברת ...
 5 וסך של 5,711 ₪ לחודש מרץ 2025 מעבודתה בחברת ... בע"מ.
 6
 7 אלא שטענות התובעת ושכרה המופיע בתלושי השכר שהציגה, לא תאמו את
 8 הצהרותיה ביחס להכנסותיה ולעניין זה אוסיף כי דפי חשבון בנק של התובעת, **נספח**
 9 **9 לתצהיר עדות ראשית**, מלמדים אף הם על סתירה בין טענות התובעת ביחס
 10 להכנסותיה לעומת מצב חשבון הבנק שנמצא ביתרת זכות, כך גם לא ברורות מקורן
 11 של הפקדות הכספים השונות שנכנסו לחשבון הבנק של התובעת (ראו, למשל, הפקדת
 12 שיק בסלולר ביום 23.12.24 בגובה 4,400 ₪; הפקדת מזומן בסך 2,950 ₪ ביום
 13 03.12.24; הפקדת מזומן בסך 4,300 ₪ ביום 29.10.24; הפקדת מזומן בגובה 2,700
 14 ₪ ביום 01.10.24 ועוד).
 15
 16 לתצהיר עדות ראשית צרפה התובעת גם דו"ח סיכום ביקור במיין ומכתב התפטרות
 17 שהגישה ביום 19.12.24 לחברת..., אלא שיובהר כי אין במסמכים כאמור כדי לתמוך
 18 בטענתה על כי הפסיקה לעבוד מחמת מחלת הטרשת ממנה היא סובלת.
 19
 20 ה. בעדות שמסרה התובעת בישיבת ההוכחות העידה כי נכון לעת ההיא היא עובדת
 21 בהיקף משרה של בין 6 ל-7 שעות ביום, חמישה ימים בשבוע, תמורת סכום של 40 ₪
 22 לשעה וכי הכנסתה החודשית הממוצעת עומדת ע"ס של 5,000-6,000 ₪ בחודש – עמ'
 23 16 שורות 28-31 ובעמ' 17 שורות 17-20 ו-29.
 24
 25 עוד העידה התובעת כי אין לה מגבלה המונעת ממנה לעבוד או חוות דעת האוסרת
 26 עליה לעבוד וכי היא איננה זכאית לכל קיצבה בגין המגבלה הרפואית ממנה היא
 27 סובלת – עמ' 17 שורות 6-19.
 28
 29 ו. אשר על כן, נוכחגילאי הקטינים, חלוקת זמני השהות הנרחבת שמקיים הנתבע עימם
 30 והעדר מניעה רפואית מהתובעת לעבוד למחייתה, בצד העובדה כי הכנסות התובעת
 31 במועד ישיבת ההוכחות עלו על אלו שהיו לה בעת נישואי הצדדים וכי לא הועלתה
 32 בפני כל טענה על פיה התובעת בעלת הכשרה מסויימת המאפשרת לה להגדיל
 33 הכנסתה מעבר לזו אותו היא מקבלת כיום, מצאתי להעמיד את הכנסות התובעת
 34 ע"ס של 6,000 ₪ בחודש, כפי שהיתה במועד ישיבת ההוכחות וכאמור.
 35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 מכל המקובץ וכאמור לעיל, מצאתי להעמיד את הכנסות התובעת בגובה של 6,000 ₪
2 בחודש ואת הכנסות הנתבע לרבות פוטנציאל הכנסותיו בגובה של 50,000 ₪ בחודש.
3
4 במקרה דנן לא מצאתי מקום להפחית משכרם של הצדדים את הוצאות המדור, הואיל
5 ולא הוכח בפני כי מי מהם נושא בפועל בהוצאה כאמור.
6

צרכי הקטינים

- 8 הוצאות מדור ואחזקתו .8
9 בכתב התביעה פורטו הוצאות 'מדור' והוצאות 'אחזקת מדור' והועמדו ע"ס כולל של
10 13,900 ₪ בחודש (סך של 600 ₪ עבור ארנונה; סך של 500 ₪ עבור מים; סך של 1,000
11 ₪ עבור חשמל; סך של 500 ₪ עבור גז; סך של 400 ₪ עבור טלפון ותקשורת; סך של 600
12 ₪ עבור ועד בית; סך של 300 ₪ עבור אחזקה, תיקונים ושונות וסך של 10,000 ₪ עבור
13 משכנתה/שכירות). התובעת עותרת לחייב את הנתבע במחצית הוצאות מדור ואחזקתו,
14 ובסך של 6,950 ₪ בחודש.
15 התובעת טוענת כי היא וילדיה זכאים לרמת חיים גבוהה וכי בכוחו של הנתבע לזון אותם
16 לפחות ברמה שהוא זן אותם עד למועד הגשת התביעה.
17
18 מנגד, טוען הנתבע כי התובעת ממשיכה להתגורר בבית המשותף, בעוד הוא נושא לבדו
19 בהחזירה השוטפים של הלוואת המשכנתה (טענה שאינה שנויה במחלוקת); לא מקבל
20 כל תשלום מהתובעת בגין השימוש שהיא עושה בחלקו בבית המשותף ואף מתגורר
21 בדירה שכורה בעלות דמי שכירות של 5,000 ₪ בחודש, לא כולל הוצאות אחזקת מדור
22 וכלכלה.
23
24 בישיבת ההוכחות העידה התובעת כי גם נכון לאותו המועד היא מתגורר בדירה
25 שבבעלות הצדדים ולא נושאת בהחזירה החודשיים של הלוואת המשכנתה – עמ' 15
26 שורות 26-28.
27 בתום ישיבת ההוכחות ובהסכמת הצדדים, ניתן תוקף של החלטה כי דירת המגורים של
28 הצדדים תימכר תמורת הסך של 2,540,000 ₪ ובסיכומיה עידכנה התובעת את הוצאת
29 המדור ע"ס של 4,000 ₪ בחודש, בעוד הנתבע בסיכומיו התקומם על עתירת התובעת
30 לחייבו בהוצאת 'מדור', בין בהינתן הפרשנות שהעניקה התובעת בסיכומיה לרכיבי
31 החיוב שנקבעו במסגרת ההחלטה למזונות זמניים ובין בהינתן שלטענתו לתובעת אין
32 בפועל הוצאה בגין רכיב 'מדור'.
33

צרכי הקטינים

- 34
35 צרכי הקטינים, לא כולל הוצאות מדור ואחזקתו והוצאות חינוך, פורטו בכתב התביעה
36 והועמדו ע"ס כולל של 9,900 ₪ בחודש עבור שני הקטינים יחדיו (סך של 3,000 ₪ עבור

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 מזון, כלכלה והיגיינה; סך של 1,500 ₪ עבור ביגוד והנעלה; סך של 2,500 ₪ עבור נסיעות
 2 ואחזקת רכב; סך של 500 ₪ עבור הוצאות בריאות; סך של 400 ₪ עבור הוצאות תרבות,
 3 צעצועים, ספרים ומתנות; סך של 1,200 ₪ עבור חופשות וכן סך של 800 ₪ עבור דמי
 4 טיפול).
- 5 סכום התביעה הועמד ע"י התובעת ע"ס כולל של 16,850 ₪ (סך של 6,950 ₪ בחודש עבור
 6 חלקם של הקטינים בהוצאות 'מדור' ואחזקת מדור וסך של 9,900 ₪ עבור יתר צרכי
 7 הקטינים).
- 8
- 9 בעדותה נחקרה התובעת רק על גובהן של הוצאות הכלכלה והשיבה כי היא עומדת על
 10 הסכום שנתבע בכתב התביעה בסך של 3,000 ₪ בחודש – עמ' 18 שורות 9-1.
- 11
- 12 10. יוער כי כתבי הטענות שהגישה התובעת נעדרים עתירה לחיוב הנתבע בהוצאות
 13 הרפואיות החריגות של הקטינים ובהוצאות חינוכם, אם כי לנוכח הסכמת הנתבע
 14 להתחלק בהוצאה זו, ראו, סעיף 28 לסיכומיו, אדרש לעניין זה במסגרת פסק-הדין.
- 15
- 16 11. מנגד, טוען הנתבע כי סכומי התביעה מוגזמים והזויים; אינם נתמכים באסמכתאות וכי
 17 עסקינן בניסיון של התובעת לסחוט אותו בכל צורה, תוך הצגת סכומים מופרכים שאין
 18 דבר בינם לבין המציאות.
- 19
- 20 עוד מוסיף הנתבע וטוען כי התובעת נמנעה מהצגת דפי חשבון בנק אישיים משום
 21 שמכניסה כספים רבים ומצבה מצוין וכי אף לא צרפה פירוט דפי כרטיסי אשראי וזאת
 22 על מנת לסמא את עיני בית המשפט ולא להראות על מה היא מכלה את כספה.
- 23
- 24 בסיכומיו ביקש הנתבע לקבוע כי כל אחד מהצדדים ישא בהוצאות הקטינים בעת
 25 שהותם במחצית כ"א מהם ולא לחייבו להעביר תשלומי מזונות לידי התובעת.
- 26
- 27 **דיון והכרעה**
- 28 **המסגרת הנורמטיבית**
- 29 12. כידוע, בהתאם להוראות סעיף 3 (א) לחוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט-1958
 30 הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו.
 31 במקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.
- 32
- 33 **חובת האב במזונות ילדיו עד גיל 6 שנים** - בהתאם לסעיף 3(א) בחוק לתיקון דיני
 34 המשפחה (מזונות), התשי"ט-1959, על האב חל הדין האישי, הוא הדין העברי. לפיכך,
 35 חייב האב במזונותיהם ההכרחיים של ילדיו מעיקר הדין. חובה זו לא שונתה בפרשת

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 פלונית בבע"מ 919/15. [בע"מ 919/15, 1709/15 פלונית נ' פלוני ואח' (19.7.17) להלן :
 2 "בע"מ 919/15".]
 3
 4 שיעור מזונות הכרחיים מינימאליים לקטין הועמד בפסיקה מנחה של בתי המשפט
 5 המחוזיים על סך 1,600 ואף למעלה מכך, לא כולל הוצאות מדור והחזקתו ולא כולל
 6 הוצאות חינוך ורפואה. (רמ"ש (מרכז) 59188-10-18 י.נ.נ' א.ג. (25.10.18), עמ"ש (ת"א)
 7 46291-01-16 פלונית נ' פלוני (9.10.17)).
 8
 9 באשר לילדים מעל גיל 6 שנים – ההלכה בבע"מ 919/15 השוותה את המצב המשפטי
 10 וחובת האב במזונות קטינים בגילאי 6-15 שנים, לסיפוק צרכי קטינים שהנם למעלה
 11 מגיל 15. כיום שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכיהם עד כדי רמת החיים בה
 12 הורגלו הקטינים ערב הפירוד באופן יחסי להכנסות ההורים מכל מקור.
 13
 14 13. צרכי קטין המתגורר בשני בתים הוערכו בכללותם (צרכים הכרחיים ושאינם הכרחיים)
 15 ונאמדו בפסיקה המנחה לאחר בע"מ 919/15 על-סך של כ-2,250 ש"ח שם לחודש לקטין,
 16 למצער. סכום זה על-פי אותה פסיקה אינו כולל הוצאות מדור והוצאות חינוך ורפואה
 17 של הקטין (ראו, רמ"ש 59188-10-18 י.נ.נ' א.ג. (25.10.18)).
 18 יצוין, כי במסגרת עמ"ש 5121-05-20 ג.נ.ג., הובהר, כי סכומים אלו כוללים את חלקו
 19 של הקטין בהחזקת מדור, להבדיל מחלקו בעלות דמי המדור.
 20 סכום זה נפסק עבור קטין החולק זמנו בין בתי הוריו. הסכום נמוך יותר עבור צרכי קטין
 21 המתגורר מרבית הזמן (או כולו) עם אחד מהוריו.
 22 עם זאת, נקבע כי עסקינן באמת מידה ממוצעת של קטין המתגורר בבית רגיל בעוד כאשר
 23 עסקינן בקטין שהורגל ברמת חיים גבוהה המתגורר בבית אמיד במיוחד, ניתן בקטין
 24 שכזה להעמיד את צרכיו בשיעור שלא יפחת מכפל צרכיו של קטין ממוצע.
 25 ראו : עמ"ש (מרכז) 67824-01-22 ד.מ.נ' מ.מ. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).
 26
 27 14. לענייננו, עסקינן בקטינים שבמועד מתן פסק-הדין אחד מהם חצה את גיל שש השנים
 28 ואחד מהם עדיין לא. לפיכך ובהתאם לדין האישי החל על הצדדים, מוטלת על האב
 29 החובה האבסולוטית לשאת בכלל צרכיו ההכרחיים של הקטין נ' וזאת מדין תורה (ראו
 30 ע"א 469/84 הדרי נ' שני, פ"ד ל"ט (3) 197).
 31 עם זאת, על אף ההלכה הפסוקה הקובעת כי הצרכים ההכרחיים אחידים ושווים הן לעני
 32 והן לעשיר (ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו), הרי שגם אלה יושפעו מיכולותיו הכלכליות
 33 של האב ויגזרו בהתאם למעמדו הכלכלי של האב, כאשר אב אמיד יידרש לספק מזונות
 34 שישקפו את רמת החיים אליה הורגל הילד או לה הוא ראוי.
 35

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 בתמ"ש (ח"י) 663/92 פלונית ואח' נ' פלוני, פ"מ נה (1) 37, 41 נקבע:
- 2 'רמת מזונותיהם של ילדים' אינה עולה' על פי התעצמות הכלכלית של האב (שלא כמו
- 3 אשה שעולה עימו, עם בעלה). אך ילדים של עניים צריכים להסתפק במזונות הכרחיים
- 4 ואילו מי שהוריו אמידים, זכאי למזונות ביד רחבה יותר בנחת ולא בצער ברווח ולא
- 5 בצמצום'.
- 6 ראו לעניין זה גם בע"מ 638/04, פסקה 69, פורסם ביום 23/01/2005.
- 7
- 8 15. באשר לאופן החיוב מגיל שש שנים נקבע כי החיוב במזונות יעשה תוך התחשבות בצרכי
- 9 הקטינים, יכולותיהם הכלכליות של ההורים, קביעת יחסיות היכולות הכלכליות של
- 10 ההורים, חלוקת זמני השהות ואופי האחריות בפועל של כל אחד מההורים ביחס
- 11 לקטינים.
- 12 ראו, 11-19-65692 ס. נ' ס. (פורסם במאגרים האלקטרוניים).
- 13
- 14 16. בפרשת ס.נ' ס. הנ"ל הובהרה סוגיית שיעור מזונותיו המינימליים של קטין בהתייחס
- 15 למגוריו בבית אחד מהוריו אל מול מגוריו בשני בתים נפרדים, ובהתייחס לשינוי
- 16 שהביאה אחריה הלכת בע"מ 919/15, שם נקבע כי מעת תחולת ההלכה, אין מקום
- 17 לצמצם צרכי קטינים להכרחיים בלבד. עוד נקבע כי בעת שהקטין חולק שני בתים, עולים
- 18 צרכיו ומשכך, אלו הועמדו על סך של כ- 2,250 ₪.
- 19
- 20 **יישום הדין החל**
- 21 17. אם כך, הפסיקה הכירה בצרכים מינימאליים של קטין, שאינו חולק זמני שהות בשני
- 22 בתים בחלוקה דומה, שאינם דורשים ראייה והעמידה אותם על הסך של שבין 1,600 ₪
- 23 ל- 1,900 ₪ לחודש לקטין, לרבות הוצאות אחזקת מדור ולהבדיל מהוצאות 'מדור'
- 24 שאינם נכללים בסכומים כאמור.
- 25
- 26 18. כאמור לעיל, הצדדים יהודים ולכן עד גיל שש שנים האב חייב במלוא צרכיהם
- 27 ההכרחיים של הקטינים מתוקף היותם מ'קטני קטינים' ומדובר בחיוב עצמאי שאינו
- 28 קשור להכנסות האם או למצב הכלכלי של האב (ראו ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו,
- 29 פד"י לו (3) 449, 457).
- 30 בצרכים ההכרחיים בהם חב האב חיוב אבסולוטי נכללים מזון, לבוש, הוצאות מדור,
- 31 וכן הוצאות רפואיות המכוסות על ידי הביטוח הרפואי.
- 32
- 33 19. כידוע, לבית המשפט הסמכות לפסוק מזונות ולקבוע גובה צרכי הקטינים, על דרך
- 34 האומדנה ומבלי להיזקק להוכחה מדויקת של המרכיבים, זאת בהתבסס על ניסיון חייו
- 35 וידיעה שיפוטית (ראו ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29, עמוד 33; ע"א 93/85
- 36 שגב נ' שגב פ"ד לט (3) 822, עמוד 828. בעניין זה יוער כי מצאתי את צרכי הקטינים

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 שפורטו בכתב התביעה כמופרזים ועולים בהרבה על אלה המוצאים גם לקטין בן להורים
2 אמידים (ראו, למשל, עתירת התובעת להוצאות כלכלה בסך של 1,500 ₪ עבור כ"א
3 מהקטינים; סך של 750 ₪ בחודש עבור הוצאות ביגוד והנעלה עבור כ"א מהקטינים וסך
4 של 2,500 ₪ עבור הוצאות הנסיעות בעבור שני הקטינים יחדיו).
- 5
- 6 בהינתן ההלכה הפסוקה ביחס לסכום המינימאלי הנדרש לקטין שאינו דורש ראייה;
7 בהתחשב בכל שהובא בפניי ביחס למצבם הכלכלי של הצדדים אני מעמידה את צרכי
8 הקטינים על סך כולל של 7,300 ₪ בחודש ובסך של 3,650 ₪ בחודש עבור כ"א
9 מהקטינים (סך של 1,500 ₪ עבור מזון, כלכלה והיגיינה; סך של 600 ₪ עבור ביגוד
10 והנעלה; סך של 100 ₪ עבור הוצאות בריאות; סך של 400 ₪ עבור נסיעות; סך של 200
11 ₪ עבור הוצאות תרבות; סך של 400 ₪ עבור חופשות וסך של 450 ₪ עבור חלקו של כ"א
12 מהקטינים בהוצאות אחזקת מדור).
- 13
- 14 מחלקו של הקטין נ' יופחתו ההוצאות שמעבר לצרכיו ההכרחיים (הוצאות נסיעות,
15 תרבות וחופשות) ועד הגיעו לגיל שש שנים יעמוד החיוב במזונותיו ע"ס של 2,650 ₪.
16
- 17 .20 הואיל ובמועד הגשת התביעה גם הקטין ר' טרם חצה את גיל שש השנים, ונוכח הקירוב
18 בסכומים שנקבעו במסגרת ההחלטה למזונות זמניים ולחיוב אשר נקבע במסגרת פסק-
19 הדין ועל מנת שלא לסרבל את יישומו של פסק-הדין שלא לצורך, כמו גם לנוכח ההלכה
20 כי אין להשיב מזונות שנאכלו, אני קובעת שהחיוב במזונות זמניים יחול עד למועד מתן
21 פסק-הדין והחל מהעשרים ושלושה לחודש שלאחר מכן, יחוייב הנתבע לשאת במזונות
22 הקטינים בהתאם לחיוב שנקבע בפסק-הדין.
- 23
- 24 .21 בהתייחס לאופן חישוב החיוב במזונות הציגו פרופ' שחר ליפשיץ והגברת ענת ליפשיץ
25 במאמרם מזונות ילדים בגילאים 6 עד 15, במצבי משמורת משותפת? מבט פרשני
26 וגישור בעקבות בע"מ 919/15 (טרם פורסם) את אופן החישוב האריתמטי שעל בית
27 המשפט לערוך לאחר חילוץ הנתונים שקבעתי לעיל וציינו כי על מנת לחשב את המזונות
28 אשר ישלם ההורה בעל ההכנסה הגבוהה להורה בעל ההכנסה הנמוכה יש לחבר שלושה
29 מרכיבים והם: רכיב המדור + רכיב תלוי שהות + רכיב לאתלוי שהות = סכום המזונות.
30
- 31 על מנת להגיע לכך יש לחשב את שיעור ההשתכרות אשר נקבע מהכנסתו של ההורה בעל
32 השכר הנמוך לחלק לסך הכנסות ההורים וזהו שיעור ההשתכרות שהינו במקרה דנן:
33 הכנסות תובעת + הכנסות נתבע ובסך הכל 56,000 ₪.
34
- 35 בנסיבות העניין, בהינתן כי מצאתי כי הצדדים אינם נושאים בהוצאת 'מדור' בפועל
36 ולנוכח חלוקת זמני השהות שמקיימים הצדדים עם הקטינים, אין מקום להפחית

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 הוצאה זו מהכנסות הצדדים. כך גן לא מצאתי לכלול במסגרת החיוב מזונות את רכיב
2 'מדורי' וכ"א מהצדדים ישא בחלקם של הקטינים בהוצאה זו, לכשתהיה בפועל.
3
- 4 **בהינתן היחס בהכנסות הצדדים, הרי שחלקה של התובעת מכלל ההכנסות הפנויות**
5 **עומד על 11% ואילו חלקו של הנתבע על סך של 89% (הכנסות האם בגובה 6,000 ₪**
6 **לחלק לסך הכנסות פנויות של הצדדים בסך כולל של 56,000 ₪).**
7
- 8 **חלוקת זמני השהות של הצדדים עם הקטינים**
- 9 22. נתון נוסף אותו יש לקחת בחשבון הינו שיעור חלוקת זמני השהות- חישוב הצרכים
10 שאותם מספק האב לקטינים בעת בה הם שוהים אצלו. אופן חישוב שיעור השהות נקבע
11 באמצעות חישוב ימי השהייה של הילדים אצל כל אחד מההורים ובלבד שמדובר במספר
12 ימים מינימלי המצדיק לקיחה בחשבון של צרכי הילדים שהינם תלויי שהות.
13
- 14 23. יש לציין כי לעניין זה נקבע בפסיקה כי אין חובה לעשות תחשיב מתמטי דווקני ויש
15 מקום לתחושתו של השופט באשר לזהות ההורה שעיו נופל עיקר הנטל, ראו עמ"ש
16 (מרכז) 11623-07-17 ד.ש.נ' מ.ש., (פורסם במאגרים האלקטרוניים).
17
- 18 24. בעניין הנדון, אין מחלוקת כי הנתבע מקיים זמני שהות נרחבים עם הקטינים, הכוללים
19 את לינת הקטינים במחיצתו יומיים בשבוע ובסופי שבוע, לסירוגין.
20
- 21 25. אם כן, הקטינים לנים אצל האב 12 יום בפרק זמן של 28 יום. **היינו, חלוקת זמני השהות**
22 **של הקטינים עם הוריהם כיום היא ביחס של 43% אצל האב ו-57% אצל האם.**
23 הואיל וימי השהייה של הקטינים במחיצת האב רחבים, הרי שחלוקה זו תילקח בחשבון
24 בעת קביעת חיוב האב במזונות הקטינים.
25
- 26 26. משכך ושעה שלקחתי בחשבון את צרכי הקטינים (סך כולל של 7,300 ₪ עבור שני
27 הקטינים יחדיו); את הפערים בין הכנסות הצדדים (סך של 6,000 ₪ לאם וסך של 50,000
28 ₪ לאב); את חלוקת זמני השהות של הצדדים עם הקטינים (43% אצל האב ו-57% אצל
29 האם) ואת צרכי הקטינים, מצאתי לנכון להעמיד את חלוקת הנטל במזונות הקטינים
30 בין הצדדים בשיעור של 89% לחובת הנתבע ובשיעור 11% לחובת התובעת. קרי, על סך
31 של 6,500 ₪ לחובת הנתבע ועל סך של 800 לחובת התובעת.
32
- 33 נוכח חלוקת זמני השהות שמקיימים הצדדים עם הקטינים הרי שהנתבע נושא בהוצאות
34 הקטינים בעת שהייתם במחיצתו בשיעור של 43% ובסך כולל של 3,140 ₪ בחודש
35 ולפיכך, עליו להשלים את חיובו במזונות הקטינים ע"ס כולל של 3,360 ₪ בחודש עבור
36 שני הקטינים יחדיו, ובסך של 1,680 ₪ עבור כ"א מהקטינים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 בנסיבות אלו, אני קובעת שהנתבע יישא במזונות ואחזקת מדור הקטינים בסך כולל של
 2 3,360 ₪ בחודש ובסך של 1,680 ₪ עבור כ"א מהקטינים כאשר האם תישא ביתרת
 3 הוצאותיהם.
 4
 5 כאמור לעיל, ביחס לקטין נ', הרי שעד הגיעו לגיל שש שנים יעמוד חיוב הנתבע בגין
 6 הקטין נ' ע"ס של 2,650 ₪ והחל מהגיעו לגיל שש שנים יעמוד חיוב הנתבע במזונותיו
 7 ע"ס של 1,680 ₪.
 8
 9 **החיוב**
 10 הנתבע יישא במזונות הקטינים בסך כולל של 4,330 ₪ בחודש, החל ממועד מתן פסק-
 11 הדין ועד הגיעו של הקטין נ' לגיל שש שנים כאשר הסכום ישולם בכל עשרים ושלוש
 12 לחודש.
 13
 14 עד למועד מתן פסק-הדין יחול החיוב בהתאם להחלטות שניתנו ביחס למזונותיהם
 15 הזמניים של הקטינים וכאמור לעיל.
 16
 17 החל מהגיע הקטין נ' לגיל שש שנים יעמוד חיוב הנתבע במזונות הקטינים ע"ס כולל
 18 של 3,360 ₪ לחודש (סך של 1,680 ₪ עבור כ"א מהקטינים).
 19
 20 בנוסף, יישאו הצדדים בחלוקה של 89% לנתבע ו-11% לתובעת בהוצאות הבאות:
 21
 22 א. הוצאות הרפואיות החריגות שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח
 23 המשלים. טרם הטיפול תיידע התובעת את הנתבע, בדבר הצורך בטיפול והעלות
 24 המשוערת.
 25 במקרה של מחלוקת לגבי נחיצות ההוצאה, יכריע בכך הרופא המטפל או רופא
 26 מומחה לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת.
 27
 28 במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב הנתבע על פי
 29 תעריף קופת חולים לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופת
 30 החולים.
 31 למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים
 32 אורתודנטים, משקפיים, עדשות, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת.
 33
 34 ככל שהטיפולים מכל סוג יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים יישאו
 35 הצדדים בחלקים שווים בהפרש שנותר לתשלום.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 הסכומים ישולמו תוך 7 ימים ממועד הדרישה ובכפוף להצגת קבלות אודות התשלום
2 בפועל ע"י מי מהצדדים.
3
- 4 ב. הוצאות חינוך של הקטינים ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל
5 הוצאה אחרת על פי דרישת המוסד החינוכי.
- 6 למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות, אך לא רק, הוצאות שכר לימוד, צהרונים, סל
7 תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות ספרי לימוד, קייטנת
8 סוכות ופסח ושני מחזורים של קייטנה בחופש הגדול (לפי עלויות קייטנה במתנ"ס);
9 טיולים; מסע לפולין, או משלחת אחרת מטעם המוסד החינוכי; פעילות בתנועת נוער
10 וכן שיעורים פרטיים (עד לסך כולל של 1,000 ₪ בחודש עבור שני הקטינים יחדיו
11 עבור השיעורים הפרטיים).
12
- 13 כמו כן, יישא הנתבע במחצית הוצאות שני חוגים עבור כל אחד מהקטינים, בעלות
14 מתנ"ס, זאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י התובעת ובתוך 15 יום מועד
15 הצגתן.
16 הסכומים ישולמו תוך 15 יום ממועד הדרישה ולאחר קיזוז מענק החינוך המתקבל
17 בתחילת שנת הלימודים מהמוסד לביטוח לאומי.
18
- 19 ג. תשלום ההוצאות החריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאים הצדדים
20 ובכפוף להצגת אסמכתא על התשלום, למעט במקרה חירום.
21
- 22 30. דין החיובים בתשלום הוצאות רפואיות חריגות; הוצאות חינוך וחוגים, כדין מזונות
23 לצורך גבייתם.
24
- 25 31. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן שפורסם ביום 15.04.26 ויעודכנו כל
26 שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין תקופת עדכון אחת לרעותה.
27
- 28 32. כל תשלום שלא ישולם במועדו ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהמועד שנקבע
29 לתשלומו ועד התשלום בפועל.
30
- 31 33. סכום המזונות ישולם ישירות לחשבון הבנק של התובעת שפרטיו יימסרו לנתבע.
32
- 33 34. החיוב במזונות ישולם עד הגיע כ"א מהקטינים לגיל שמונה עשרה שנים או עד סיום
34 לימודי התיכון, לפי המועד המאוחר מבין השניים.

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 23-05-58489 פלונית נ' פלוני

- 1 ממועד זה ועד תום שירות החובה בצה"ל או השירות הלאומי, ישלם הנתבע שליש סכום
2 המזונות כערכם במועד הרלוונטי.
3 שירות חובה בצה"ל או שירות לאומי הינו תנאי לחיוב המפורט בסעיף זה.
4 ככל שמיהקטינים לא ישהה אצל התובעת שהות של קבע בתקופת השירות הצבאי או
5 השירות הלאומי, ישלם הנתבע סכום זה ישירות לידי הקטין.
6
7 35. קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת המשולמת בגין הקטינים, תשולם
8 לידי התובעת.
9
10 36. בנסיבות העניין ונוכח התנהלות הנתבע בכל הנוגע לחשיפת יכולותיו הכלכליות, מצאתי
11 לחייבו בהוצאות התובעת ושכ"ט עו"ד בגובה של 10,000 ₪, אשר ישולמו לתובעת בתוך
12 30 יום ממועד מתן פסק-הדין, שאם לא כן, יישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק ממועד
13 מתן פסק-הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.
14
15 37. פסק דין זה מסיים את בירור התובענה שבכותרת.
16
17 המזכירות תשלח עותק מפסק-הדין לב"כ הצדדים ותסגור את ההליך.
18
19 פסק-הדין מותר בפרסום בשינויי הגהה ונוסח בלבד והשמטת פרטים מזהים.
20
21 ניתן היום, ו' אייר תשפ"ו, 23 אפריל 2026, בהעדר הצדדים.
22

עפרה גיא, שופטת

23
24
25
26
27
28
29

גט

OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL

